

сто, сложете прѣста си на най-високия връхъ въ Рила (Мусала — 2924 метра) и спуснете рѣка надолу къмъ югъ. Вие навлизате въ *Разложкия кѣтъ*. Нарича се *Разложко* или Разлогъ за това, че мѣстото не е урвено и стрѣмно, както сж близкитѣ околни голѣми планини, а е разложено — равно и разширено. Разложко е обградено отъ три голѣми планини: отъ северъ *Рила*, отъ изтокъ — *Родопитѣ* и отъ западъ — *Пиринъ*. Котловината се пои отъ главната рѣка Места, а нейнитѣ многобройни притоци отъ лѣво и отъ дѣсно образуватъ фигура, която изобразява голѣмо разклонено дърво (гледай приложената карта). Въ Разложко има 12 села единъ градъ.

Центъръ на котловината е градецътъ *Разлогъ*, а селото *Банско* е най-старото и най-богатото селище въ този заключенъ отъ планинитѣ край. Името си е получило отъ нѣкой старовремски боляринъ или *банъ*, който живѣлъ тука съ семейството си и управлявалъ цѣлата долина, тѣй както чепинското корито се управлявало отъ *банъ Велю*, преди да го потурчатъ османцитѣ.

Въ старо време Банско е било богато и търговско-индустриално селище. Изкарвало е дървенъ материалъ за градежъ, кожи, грънчарски, желѣзни, сребърни и други издѣлия. Банчени пѣтували не само по цѣлата турска империя, но и по Сърбия, Унгария, Австрия, та били събудени и образовани хора. Затова кѣщитѣ имъ били строени здраво, съ камъни, дувари и дебели дървета като дворци.

Банско било привилегировано: турци не можали да се поселятъ въ него.